

כל אחד רוצה לראות את עצמו יפה, שיינער איד

ולא מוכן לגלות את האמת שלו. זהו הגלות שלנו. על זה זועק דוד המלך "עד מתי תאהבו ריק תבקשו כזב סלה" (תהלים ד, ג).

עד מתי נהיה בגלות ארוכה. עד מתי יהיה שנהא אחד על השני. עד מתי נדבר לשון הרע, גיוואלד. הצדיקים האמיתיים בכו על זה. מאז קרח ועד הדור הזה אנו שקועים בגלות, ועדיין לא נגאלנו עד היום.

אבל קינדער, בידינו להגאל. כשתהיה בינינו אהבת אמת.

כאשר אחד יבוא לחבר להשיח לפניו את שברון לבבו ולספר לו עד כמה מר לו, הוא יוכל לבטוח שהחבר הזה לא ישבור אותו עוד יותר, ולא יצא לרחוב לדבר עליו.

להיפך, הוא יגיד לו: חבר, אל תהיה שבור, אני יותר שבור ממך, אני אגלה לפניך את האמת ואראה לך שמצבי שלי גרוע ממך. המרירות שלי גדולה משלך. בוא נלך ביחד, ואז נגיע לכזו בחינה של צעקה, של גיוואלד, "עד מתי יאהבו ריק יבקשו כזב סלה", ואז נגאל... אמרי אשר שיחות - פרשת קרח תשל"ב

.....
"הדבק במדותיו",
שאין הפונה רק קלפי המדות הטובות שאנו צריכים ללמד ממנו, מה הוא רחום אף אתה רחום,

אלא גם המדות הרעות כגון כעס, גאווה, קנאה ושאנאה, הם יצירות של ה'! תברך שנוצרו כדי להביא את האדם להכנעה, שלא יכול לשלוט על עצמו בלי סייעתא דשמיא

וכאשר מתעוררת אצלנו מדה קזו אנו צריכים להעלותה למעלה כקרבן ולבקש הצילנו מרודפי כי אמצו ממני ולהסתלק מהם, וזה נחת רוח בפינו שאמר ונעשה רצונו לסלק כעסו וגאונותו וקנאתו. –)

אל תשקצו את נפשותיכם במחלוקת המכלה הגוף והנפש והממון, ומה נשאר עוד. ראיתי לבנים השחירו ופחות נפחתו ומשפחות נספחו ושרים הוסרו מגדולתם, ועיירות גדולות נתערערו וקיבוצים נפרדו וחסידים נפסדו ואנשי אמונה אבדו, ונכבדים נקלו ונתבזו בסביבת המחלוקת. נביאים נבאו וחכמים חקמו, ופילוסופים חפשו ונספו לספר רעת המחלוקת ולא הגיעו לתכליתה. לכן שאנו אותו ונוסו מפניו, והתרחקו מכל אוהביו וגואליו ורעיו.

וגם אל כל שאר בשרכם – אוהב מדינים, התנכרו ורחקו קרבתם, פן תספו בכל חטאתם. התפארו בסבל, כי הוא הגבורה הישרה והניצחון האמיתי אגרות ותשובות מהרמב"ם, אגרת המוסר

קטע מהגליון של ר' משה וואלפסאן זצ"ל בהעלותך את הנרות, פי' ע"י ההדלקה מעלים את הנרות שהם הנשמות, כמ"ש נר ה' נשמת אדם. ובאמת הרי כל תכלית ירידת הנשמה לזה העולם היא לתפקיד זה. כי נשתלחה הנשמה מתחת כסא הכבוד שהיתה מתענגת שם ומשוררת לה, וירדה לזה העולם השפל והחשוך כדי להעלות נצוצות הקדושה שנפלו בחשך, וזו ירידה לצורך עליה, וזאת היתה משימתם של אבותינו במצרים שנשתעבדו בעבודת פרך בחומר ובלבנים, שבאופן זה העלו הנצוצות, ובמצרים לא השלימו לברר הכל כי לא נכנסו אז לשער הנ'

של טומאה, ובדורות שאחריהם ירדו ישראל בשפלות יותר, וכמה תקופות עברו עליהם ובכל תקופה ירדו יותר, מתחילה בחורבן בית ראשון ואח"כ בחורבן בית שני, ואח"כ היו תקופות התנאים והאמוראים ורבנן סבוראי והגאונים והראשונים והאחרונים. עד דורנו זה בעקבתא דמשיחא שאנו בתכלית השפלות וכבר אין אנו אפי' בגדר תקופת האחרונים, ובידינו נמסר שליחות נוראה לרדת למצולות נ' שערי טומאה עם נשמות קטנות ולהוציא משם נצוצות קדושה. והכלל הוא שכפי ערך גודל השפלות יש שם נצוצות יקרים יותר, לפי המשל שהדבר הנופל ממקום גבוה ביותר יחזק כח הנפילה עד שמגיע למקום נמוך מאד. וע"כ אורות הקדושה שאנו מגביהים בעומק השפלות בזמננו הם יקרים ונשגבים עד מאד, ובדברים קלים יכולים לתקן הרבה בזמן הזה כמ"ש בס' בית אהרן (לפסח, דף פז.) "אהובי אחי תאמינו לי והוא מלא בכל הספרים אשר מה שהיו צריכים הצדיקים הראשונים להשיג בכמה ימים וחדשים, אפשר כעת לתקן בשעה אחת מחמת שכעת העולם הוא יותר בשפלות בבחי' רגל, חס הקב"ה על עולמו ומוריד קדושתו למטה, וכעת ת"ל שורה קדושתו למטה לארץ וזה עיקר העליה של העוה"ז, ממילא מובן שבקל יוכל האדם להשיג קדושתו ואור של הקב"ה ולייחד כל הבחי' הנמוכים והשפלים למעלה ראש". ולכן צריך האדם לשים אל לבו כמה יקר כל רגע כי יכולים לתקן הרבה מאד בכל רגע, ואשרי איש שישמע למצותיך, היינו שישמע היאך המצוות עצמן דורשים ומבקשים שיקיימום, כמו שאמרו צדיקים שהם שומעים היאך שהטלית והתפילין אומרים 'היחוני', וכל כיוצא בזה. ובדור זה נסתבב לישראל שלצורך עסקיהם הם מוכרחים להתערב בגויים בשוקים וברחובות במקומות הזוהמא ופריצות, מה שלא היה כן בדורות הקודמים שהיו ישראל מיוחדים בפני עצמם, כי עכשיו

שליחותינו הוא לתקן תיקונים במקומות הטמאים ביותר. וע"י שיהודי הולך בשוק ונזכר בשמירת עיניו ומחשבותיו ועומד בנסיונות, בזה הוא מתקן ומברר הקדושה ממצולות הטומאה. והקב"ה אוזח בידנו להיות עמנו בירידתנו בגיא צלמות, וע"ז אמר הפסוק "אשכנה באחרית ים גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך". והנה בדור האחרון נתקיים בנו ותרד פלאים כי נפלנו עד מאד שלא לפי ערך מדרגות ירדת הדורות, כמו שהעיד החפץ חיים שאחר מלחמת העולם הראשונה נפל מצב הדור כמו ערך של ד' מאות שנה, ובדמיון כאשר דבר נופל ממקום גבוה אז ככל שירד ביותר מתגברת מהירות הנפילה ככל כפלים, וזה נרמז בסדר האותיות שרומזים על מדרגות הצמצום כנ"ל, ואחרי שמגיעים לאות יו"ד אין הירידה מוסיפה להיות באותו ערך שהיה עד עתה, כי אחר יו"ד בא אות כ"ף שהיא עשרים אלפי"ן, דהיינו הירידה היתה פי עשר, ואחר ק' בא אות רי"ש – ואינו בסדר הירידה, כי עכשיו הירידה היא פי מאה, ולפי התקופות, כן תוקף חיש הירידות. ובדורנו זה אנו נמצאים בתכלית הירידה באות תי"ו ומשם אנו מגביהים הנצוצות שנפלו בסיבת השבירה ובסיבת החטאים שבמשך הדורות, וכאמור לעיל במקום הנמוך ביותר נמצאים חלקי הקדושה היקרים ביותר, ומובא בכתבי חסידי חב"ד עובדא דהוי אצל האדמו"ר מהרש"ב צ"ל שהיה לו משמש שלא היה פקח, וכשהגיש פעם אחת קערת המרק ראה שהאדמו"ר מסובב הכף בקערה אנה ואנה, ומי יודע כוונת הליכותיו בקדושה, ונענה המשמש ואמר לו שישפיל את הכף יותר ואז ימצא את הלאקשען, ואמר לו האדמו"ר החייתיני ממש. וזה הענין הנ"ל שלמטה בתחתית המדרגות נמצא העיקר. ואנו העם היושבים בחשך בתחתית המדרגות עלינו להודות לה' אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שנמסר בידינו שליחות החשובה ביותר לרדת למצולות הטומאה ולהעלות משם אורות

יקרים ונשגבים, וכמו שכלל ישראל משבחים ואומרים אתה בחרתנו מכל העמים, כן עד"ז עלינו לשבח 'אתה בחרתנו מכל הדורות', שדור זה של עיקבתא דמשיחא נבחר מכל הדורות למשימה חשובה זו. (חיי שרה תשנ"ג) 203 אין כל קשר בין נסיון לסבל. הנסיון מטרתו העיקרי הוא לבדוק מה מדת דבקותו של האדם להקב"ה. ואם האדם זוכה להיות דבוק בהשי"ת אזי במינימום של הנסיון יש כבר לצדיק חרדה ורעדה כמו פחד מהמות, כך שהצדיק עומד מול הנסיון כעומד מול הגרדום למרות שהנסיון הוא דבר קטן מאד

מי שהוא בעל מעלה שיש לו אותו מעלה בודאי רחוק הוא מן המלך שהמעלה נקרא מעלה אצלו ויש לו, כי בהתקרבו אל המלך ממש שאין לו אותה מעלה כי למה היא לו אבל סכנה עצומה היא פן ואולי לא יבטל רצונו חיש ומהר לעשות רצון המלך ויתחייב בנפשו, אם לא שידע בעצמו ואמיתת לבבו שלם ברצון גמור ומסירת נפשו לעשות רצון המלך תיכף קולע אל השערה ולא יחטא אז יכול להיות עמו תמיד בעת שמחתו ופחדתו כי בטוח הוא בעצמו ולאיש אשר אלה לו מגלה לו המלך מסתוריו וכל עניניו:

האדם שרוצה להביט על יסוריו באור האמונה הפשוטה, ומקבל אותם באהבה ובשמחה, הוא נמנה בין האנשים שנושאים את צער הגלות של השכינה הקדושה, שהיא איתנו זה אלפי שנים בגלות הארוכה, ואיש אינו נותן את ליבו עליה. ובהיות שהשם ית' כבר רוצה לגאול אותנו, בגלל שכבר מספיק עם הגלות,

לכן הוא שולח לנו כאבים תכופים כדי שנרגיש את צער השכינה, ועל ידי זה נקרב את הגאולה השלמה.

והנשמות שסובלים אל תיפלו ברוחכם, אני מקוה שתצאו מהיסורים שלכם,

אבל תתאזרו בסבלנות, ותלמדו את הדרכים של האמונה הפשוטה, וזה עצמו יביא לכם את הישועה ואת האור הגדול. אבל אתם צריכים להתחזק בכל הכוחות. אח"כ תבינו שזה היה רק נסיון קשה של אמונה. (מכתב רה, מתוך אמרי אשר מכתבים חלק ב')

203

כאשר נוצר מצב של הסתר פנים המתבטא בצרה, מצוקה, בעיות פרנסה וכד'. הדרך הנכונה היא שהאדם יכריז ויאמר: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך. גם חֶשֶׁךְ לא יחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיֹּאמַר יֵאִיר פְּחִישִׁיךָ קְאוּרָה מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תִצָּא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב וְאִז הוֹפֵךְ אֶת מַה שְׂמוּגֵד סִבֵּל לְאִמְצַעֵי שֶׁל דְּבָקוֹת בּוֹרָא וְאִז הַקֶּב"ה בְּהִכָּרַח מֵתַגְלָה.

178

הסיבה שהאדם אינו רואה בסבל את החסדים "טוב לי כי עינתי למען אלמד חוקיך" ומתעקש לראות בסבל את הצד הכאוב שבו.

ההתעקשות הזאת הוא סוג של פינוק" לאהוב להשתעשע בסבל ובמצוקה כלומר לספר לאחרים כמה שהוא סובל וכמה כאבים שיש לו ואז הוא בונה בנין שלם של סבל ומצוקה עד שהאדם מפתח חשיבה ותחושה

שהוא האומלל ביותר בחיים ועוד מצליח להוכיח בפני כל ידידיו ומכירין עד כמה שהוא סובל 224

X העבודה בדרך זו קשה מאד כי בני האדם אינם מוכנים להתנתק מההרגשה העצמית למרות ידיעתם שלא יוצא מזה שום תועלת, ומביא לאדם כל מיני תסכולים ויאושים ומגיעים לתוצאות הפוכות לצעוק קצתי בחיי לצעוק קצתי בחיי הטבעיים את החיים הבהמיים שהוא בחינת נחש – בחינת חטא עץ הדעת שברית הכלים

אז למה לנו כל זה הרי במקום להתחבר לאמא נחש ניתן להתחבר לאבא מציאות הוי' דרך הכרת השפלות ודבקות בורא בכח האמונה הפשוטה

98

ר' אשר אמר דורינו הוא דור יותר גדול מדורן דרשב"י. דהיינו דאף דאיתא דלא היה דור גדול כדורו של רשב"י,

מ"מ זה רק בגלל שהיה אז גדולי הדור בתורה ויראה קדושה, אבל עתה בדורינו זה שהוא מלא בטומאה קליפות ופריצות. ועוד ישנם יהודים שמתפללים ואומרים ק"ש ומניחים תפילין. זה יותר גדול מאז, אף שהמצוות נראים כמו שנראים מ"מ זה חידוש גדול מאד שיש את זה עוד כאן.

159

האדם כאשר "נתקע" בירידה בכח העצבות כאשר ירצה לצאת מהירידה שלו והוא עדיין בעצבות לא יצליח לצאת, אדרבה כל נסיון לצאת יגרום לו שיתקע יותר. העצה הוא להתחזק בשמחה כזה

שיאמר ש"גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך" ההתחזקות בשמחה זוהי האפשרות היחידה שיכולה להוציא את האדם מהבור בה נתקע. הבעל דבר מפריד את הירידה מהעליה ואת העליה מהירידה ועל ידי כך ואז הבע"ד מצליח לשלוט על האדם בכל המצבים. הן בשעת הירידה עם יאוש ועצבות והן בשעת העליה עם גאווה והפקרות

.....

"ומזה שיש לו לאדם צער, יש לו להקב"ה צער גדול, כי הוא הקב"ה הוא מקור השפע, והוא המשפיע טובה של תכלית שלימות ההטבה, ומבקש בכל מיני דרכים ואופנים להסיר זה הצער ולהיטיבו. ועל כן,

ה' בא לאדם בדפיקות קלות, בלתי מסוכנות לעוררו משנתו, כמו שמעוררין האדם השרוי בעלפון על ידי מכות וצביטות שונות עד שהוא מתעורר. ועל כך יכול להיות האדם שש ושמח שיש לו בשמים אב רחום וחונן ואוהב נאמן, ומבקש טובתו ושלומו למצוא לו כל חפצו לעד ולנצח נצחים. ומזה השמחה שבא לו לאדם גורם שמחה גדולה בכל העולמות ובכל ההיכלות, עד שכל מלאכי מעלה כולם יגידון ויעידון: מי הוא זה יצור האנוש וילוד אשה שגרם נחת ושעשועים עצומים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא!..."

157

קורי עכביש נראים כבנין שלם, רק הכנסת אצבע הורסת את הכל. כך היצר הרע נראה כבנין, רק התגברות קטנה הורסת כל הבנין שלו. מכתב עט

כי זה כבר כמה שנים שאנו קשורים בלב ובנפש ובנשמה כמה זמן ושעות ארוכות דיברתי אליך ולימדתיך וביקשתי ממך ללכת יחד

בדרך האמונה הפשוטה והנה כאשר הגעת לנסיון נפלת ולא רצית לראות כי אין זה אלא ירידה צורך עליה כדי שתוכל לקבל את האור וישועתך מן המחשבות הרעות 236

והנה בדורות שקדמו תפקיד הצדיק היה להקרין בשכלו הגדול על בני דורו על מנת להדריכם שילכו בדרך התורה, ובני הדור קלטו את ההקרנה מהצדיק באמצעות השכל של המקבל.

ומכיון שהשכל הוא המוציא ומכניס, לא היה מקום להתגלות משיח שהוא בפשטות ובתמימות המופלגת שבדור.

אבל בדורנו תפקיד הצדיק משתנה מן הקצה אל הקצה, בדורנו תפקיד הצדיק הוא לתת כח לאדם להחזיק מעמד כאשר החשך חופף עליו ומבקש להכניסו לתוך הבלגן העצמי.

השפעת הצדיק באה לתת כח לבני האדם להחזיק מעמד ולא להתיאש, יכריז ויאמר כי קץ שם לחשך וכדברי דוד המלך גם חשך לא יחשיך וכו'.

כאשר האדם מתמיד להתחזק בכח השפעת הצדיק המועבר אליו הרי הוא דומה לצדיק בזה שקולט את שכלו והשפעת אורו.

.....

מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב (בהווה) (*תחיה את ההווה)*

נָצַר לְשׁוֹנֵךְ מֶרֶע (להאשים את העבר)

וּשְׁפִיתֶיךָ מְדַבֵּר מֶרְמָה. (על העתיד)

סור (ולא להיות עסוק עם העבר והעתיד) דהיינו סור מרע (מהעבר) ועשה טוב (מחר)

בקש שלום (בהווה)
 ורדפהו (לאהוב הימים
 באהבה שאינו תלויה בדבר)

גוט שבת א געזינטען זימער

235

אם הוא נפל צריך לדעת
 שאף פעם לא מאוחר
 כל רגע הרבש"ע
 מוכן לעמוד לעזרתו

וכמו הבן שהאמא
 כבר מתקרבת לבן
 כשרק גונח קצת
 כך הרבש"ע מתקרב אליו
 ואפילו שאנחנו כל כך מלוכלכים
 כ"ש הרבש"ע שהוא ארך אפים
 בודאי יקרבונו אליו,

385

בכל אדם יש ניצוץ של עבודה,
 אך שחטא עץ הדעת
 הרחיק את כלל התקשרות
 הברואים
 מהעבודה שלהם ע"י שגרם
 לבלבול הדעת,
 כפי שרואים מיד אצל אדם
 הראשון שהתחבא בגן.
 מהרבש"ע שייך להתחבא?
 לפני שבריר רגע הוא היה
 בבחינה
 של "מלא כל הארץ כבודו"
 ובאותה נשימה ממש הוא
 מתחבא בגן?
 כזו קפיצה מן הקצה אל
 הקצה?
 רק בלבול הדעת גרם את זה.

וצריך האדם לידע ולהאמין
 כי הוא רק כגרזן ביד
 החוצב.
 וע"י שממעט כבוד עצמו
 להרבות כבודו יתברך
 נתגלה מלכותו ית'
 שיהי' ניכר ומבורר
 שהכל מהשי"ת.
 וממילא גם כבודו מתרבה
 כי זכה להרבות כבוד שמים
 ע"י כבודו ומיעוט כבודו הוא
 הריבוי
 ע"י שנתרבה ממנו כבוד
 שמים
 שפת אמת במדבר תרלא
 דה ב"ה במדבר
 ר' אשר אמר- "מה ההבדל
 ביני לבינכם?
 אפילו שאני ר' אשר, גם
 עכשיו אני נופל
 כמו שאתם נופלים עד שיא
 השיברון
 אבל ד' נתן לי מתנה - מיד
 להתרומם,
 באותו רגע שאני למטה מיד
 הוא מרים אותי,
 אני לא נשאר למטה.
 כי יפול לא יוטל כי ד' סומך
 ידו".
 כל זמן שהגאולה לא באה
 גם הצדיק נופל.
 הוא נופל כי זה מקשר אותו
 עם הקב"ה,
 אחרת הוא יפול בגאווה
 אז הוא מוכרח לעבור
 שברון.
 לפעמים זה יסוריי נפש
 נוראיים.

 98 עטא
 היו זמנים קשים לר' אשר.
 היו לו יסורים קשים.
 בתקופה מסוימת הפריע לו
 מאוד
 שד' נתן לו לראות חסרונות
 של בני אדם,

לראות מה הם עושים. היו
 לו כאבים מזה, פחדים,
 אז הוא הלך לשני צדיקים,
 וביקש שיעזרו לו, מה
 לעשות עם זה? הם נתנו לו
 סגולות,
 אמרו לו תעשה כך וכך...
 וזה עבר לו. נהיה לו רגוע.
 אחרי כן הוא התחרט על
 שביקש מהם את הסגולות.
 הוא אמר שהיה עליו לעמול
 לבד על הכאבים.
 מאוחר יותר סיפר שכבר
 לא מפריע לו יותר לדעת
 הכל על בני אדם.
 מישהו אמר לו "ר' אשר
 תסדר שגם אני אראה ואדע
 הכל על אחרים". ר' אשר
 השיב לו: "לא כדאי לך,
 אתה תברח למדבריות
 מרוב פחד".
 103 עטא
 אחד החברים שהיה אצל ר'
 אשר
 הגיע מבית של "חזון
 אישניקים"
 והיו לו מחשבות על ר' אשר
 "למה הוא עושה כך. ולמה
 כך?"
 היה נראה לו שר' אשר לא
 עושה דברים לפי ההלכה.
 ר' אשר אמר לו המחשבות
 שלנו מאוד חכמות,
 הן מספקות סיבות לכל
 דבר.
 מי אומר שאתה יודע את
 כל ההלכות?
 יצר הרע רוצה פירוד.
 לגוף שלנו יש התנגדות
 לקדושה.
 "כל החיים תתאבק עם
 זה". ד' מטהר אותנו.

יש שלושה פיקחים בעולם
 -
 הפיקח הראשון זה הקב"ה,

שאותו אנו לא מבינים, אנו
 לא רואים אותו.
 הפיקח השני זה יצה"ר
 שעובד כבר כמעט ששת
 אלפים שנה,
 והוא עובד נאמן, הוא לא
 רק מתעסק בעבירות,
 הוא חכם ושובר אותנו בכל
 פעם בצורה אחרת.
 המקצוע שלו זה להביא את
 האדם לעצבות,
 לשברון, זה התכלית שלו
 ומה שד' ביקש ממנו הוא
 מקיים במלואו.

אבל יש עוד פיקח בעולם,
 הפיקח השלישי - צדיק
 האמת, ר' אשר, שלימד
 איך לתת ליצה"ר 'פליק',
 שתי סטירות ולהגיד לו
 "תעמוד שם בפינה, כשאני
 אקרא לך אז תבוא".

.....
 אלדד ומידד מתנבאים
 במחנה
 "משה מת ויהושע מכניס"
 ליהושע כאב לשמוע
 שאלדד ומידד
 מתנבאים על משה רבו
 שימות
 והוא יהיה המנהיג במקומו.
 הוא התלונן למשה
 "תכניס אותם לבית
 הסוהר!"
 מה הם מתנבאים במחנה
 בכלל!?"
 משה עונה לו
 "מי יתן והיה כל העם
 נביאים".
 "נו, אז מדברים עליי
 שאמות, אז מדברים...
 הלוואי שכל העם יהיו
 נביאים
 ויפסק הדיכאון והצער".

...
 ר אשר

אם יש חיכוכים בין אחד לשני
סימן שיש קשר בין הנשמות,
סימן שיש לי משהו לתקן ואני צריך להתחזק לא להשבר מזה.
אם אני אבין שזה קשור אליו,
גם השני ירגע ותהיה בינינו אהבה שלא תלויה בדבר.
.....
ר' אשר אומר שד' אומר לדוד המלך
"בני אתה אני היום ילדתיך",
לא לפני שלושים שנה,
אלא הרגע! הרגע נולדת!
לא להסתכל על העבר וגם לא על העתיד.
אפשר בכל רגע להתחיל מההתחלה,
אף פעם לא מאוחר.
....
מכל פחד שהאדם מרגיש לפניו,
חיה רעה, או שוטר וכו',
*ממנו לקחת לעבוד את ה', ויפחד מרוממות ה': *
ולכן אשרי אדם מפחד תמיד.
ולכן, משה רבינו, אמר לו השי"ת
שישליך את המטה ויהפך לנחש,
ומיד וינס משה מפניו מרוב *פחד*
רמז לו ה' זה מה שרציתי *שתרגיש פחד
.....
431
כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו –
שלא יהיה לו שמץ מחשבה שהוא עושה מאומה

ויגיע ח"ו להגיד "בחנני ונסני צרפה כליותי וליבי".
....
החי בעולמם של הצדיקים האמיתיים
ולא בעולם הטבע.
הוא חי בטבע רק כדי לעבוד בגוף,
אבל הוא עצמו מונח בקבר, דהיינו בל' שערי טומאה?
ובכל פעולה שעושה הוא מתפלל
וצועק בקולות שהולכים מסוף העולם ועד סופו –
..
כשאדם צריך פעולה ומפחד לעשות את הדבר
כי לא יצליח וייכשל,
והוא יגלה שהוא אכן כישלון.
צריך להחליט
שאת החסר אונים שלי יש לי כבר
(די ניין האב איך שוין)
אז נשאר הסיעתא דשמיא ואם הוא יצליח או לא יצליח
זה הכל רק חסד ה'.
ואם ככה א"כ למה שיהיה לי מוטיבציה לעשות?
רק בשביל לרצות לגלות את מלכותו יתברך
והאם זה יתן לי את המוטיבציה.
אבל מה עלי לעשות שאין לי כזה רצון,
לכן יבקש מה' יתברך שיתן לו את הרצון לגלות אותו
ולזכור שאני כישלון.
"כי נסתרים דרכי ה', ואחרי השריפה אשר שרף ה', עלינו להתחזק ולבקש

רחמים מבעל הרחמים שיחונן אותנו האמונה ויעניק לנו שלווה הנפש, כדי שנוכל לעבור את הכאב הנורא.
כי זהו הדבר אשר מבקשין מאתנו מלמעלה כעת. ובטח אתה שואל את עצמך בזמן כזה, איך מתחזקים ובמה מתעודדים, ומה נאמר ומה נדבר, ואין לנו אלא לקבל את הייסורים באהבה, ואין לנו להתרעם חלילה ולשאול שאלות, כי במדת השתיקה והצדקת הדין אנו מבטלים רצוננו אליו יתברך, וזהו בחינת קידוש ה' בימינו, ואז גם זוכים להתעלות למעלות הגדולים אשר בארץ המה, בבחינת "וידום אהרן" (ויקרא י, ג) שקיבל שכרו שנתייחד אליו הדיבור, אליו בלבד.
וכך היא המדה, ש
430
ביציאת מצרים זכו בני ישראל להכרה "אין עוד מלבדו" באתערותא דלעילא,
ע"י שהרבש"ע האיר להם להכיר את מהותם ומעמדם, וברגע שנוכחו לראות שהם שקועים במ"ט שערי טומאה,
באותה נשימה הם השיגו את מציאות הקדושה,
וראו כי ה' הוא האלוקים.
....
ר אשר אמר "הכנעה לצדיק זה הכנעה לבורא,

אין פחד ואין צרות",
 "וגם אין מחלוקת".
 ר' אשר חזר על זה כמה
 וכמה פעמים: "הכנעה
 לצדיק
 זה הכנעה לבורא,
 אין פחד ואין צרות",
 "וגם אין מחלוקת".

אלופינו מסבילים אין פֶּרֶץ
 ואין יוצאת ואין צֹחָה
 בְּרַחֲבֵינוּ.

רש"י
 "אלופינו מסבילים" -
 אלופים גדולים שבנו
 נסבילים על קטניהם
 שהקטנים נשמעים
 לגדולים
 ומתוך כך אין פרץ בנו

"ואין יוצאת" - אין שמועה
 רעה יוצאת למרחוק
 "ואין צוחה" - ואין קול
 מהומות מלחמה
 עטרת אשר
 מכתב פח

וכך שאלו חז"ל השאלה
 הנוקבת
 חביבין עליך יסורין??
 סימן שיש לשאול ע"ז
 כי אין איש חפץ בהם

אבל באמונה חפצים
 ביקרם
 בתועלת הנפשית המרובה
 הנצמחת ע"י היסורין....
 האנוש מברר ע"י יסוריו
 כי הקב"ה הוא שורש חיותו
 הרז של אפשרות קיומו
 ואחיזתו
 בתוך ים יסוריו
 ומציאות הקב"ה הופך
 להיות
 מציאות חיוו
 ואלו הן היסורין של אהבה

.....

כשאדם אוחז מדת אהרן
 בשעת צרתו,
 הוא דום לה' ושמח ביסוריו,
 הרי הוא זוכה
 למאור פנים של הקדושה,
 והקב"ה בכבודו ובעצמו
 מתצמצם ומתייחד אליו
 לנחמו

ועונה לו על כל שאלותיו,
 כי אז זוכה האדם
 להיות מקושר עם השי"ת
 אדון כל הנשמות,
 שנשמותיהם של צדיקים
 צרות בצרור החיים, חיים
 של נצח נצחים,
 ואז אין שום מסך מבדיל
 בין החיים בעולם הזה
 השפל
 לבין החיים בעולם העליון
 הנצחי....

(ג' אייר תשל"ז, מתוך אמרי
 אשר מכתבים חלק ב'
 הנמצא בשלבי עריכה
 לדפוס)

ר אשר אומר
 שכשאנחנו נלחמים
 להחזיק באמונה
 במקומות הקשים האלה
 שאי אפשר לעמוד בהם,
 זה נותן כוח לכל הסביבה,
 להאמין ולהתחזק ברגעים
 קשים
 שנראה שאי אפשר לעמוד
 בהם!

....

*ר' אשר היה אומר: 'צדיק
 השם בכל דרכיו',
 הקדוש ברוך הוא הבין
 הרבה דרכים בעולם,
 וצריך להביא לתוכם את
 ה'צדיק השם'.

הקדוש ברוך הוא ברא
 עולם,

עם הרבה מצבים ואירועים
 והתמודדויות,
 ולנו יש תפקיד -
 להיכנס לשם עם האמונה,
 ולהילחם עם עצמנו
 ש'צדיק השם בכל דרכיו'.
 כשהקדוש ברוך הוא מנסה
 אותנו
 במאורעות כל כך קשים,
 הוא עוזר לנו להכניס את
 ה'צדיק השם' -
 גם בדרכים הנידחות
 האלה,
 שבדרך הטבע אי אפשר
 להחזיק בהם מעמד...

מכתב נא
 תתקש ותהי' מספיק חזק
 לחפש את עזרתו ית'
 תפילותיך יענו

אז תלמד שיש מי שעוזר לך
 ונותן לך את הכח להמשיך
 בחייך
 כי איך יכולת להמשיך את
 חייך

כאשר יש לך אויב כה גדול
 שעליו מתפלל דוד המלך
 הצילני מרודפי כי אמצו
 ממני
 תהלים קמב
 עליך לכן להתקש
 להשאר בשמחה בכל
 הזמנים

או אז תמצא ותבוא לחיות
 עם הבורא עולם
 אשר ברגעך השחורים
 ביותר הוא נוכח
 ע"מ לעזור לך להמשיך
 בחייך
 וכפי שדוד המלך אמר גם
 שם ידך תנחני
 תהלים קל"ט
 מכתב קלג

ולכן אפשר להיות בשמחה
 על שנבחרת להיות

מאנשי המערכה הראשונה
של מאבקנו בדור הזה
כדי להגיע לאחדות
השלימות
ומנושאי דגל האמונה
הפשוטה
אשר על אף הכאבים
אנו חיים וקיימים
הרי זהו הבחינה
מבשרי אחזה אלוה